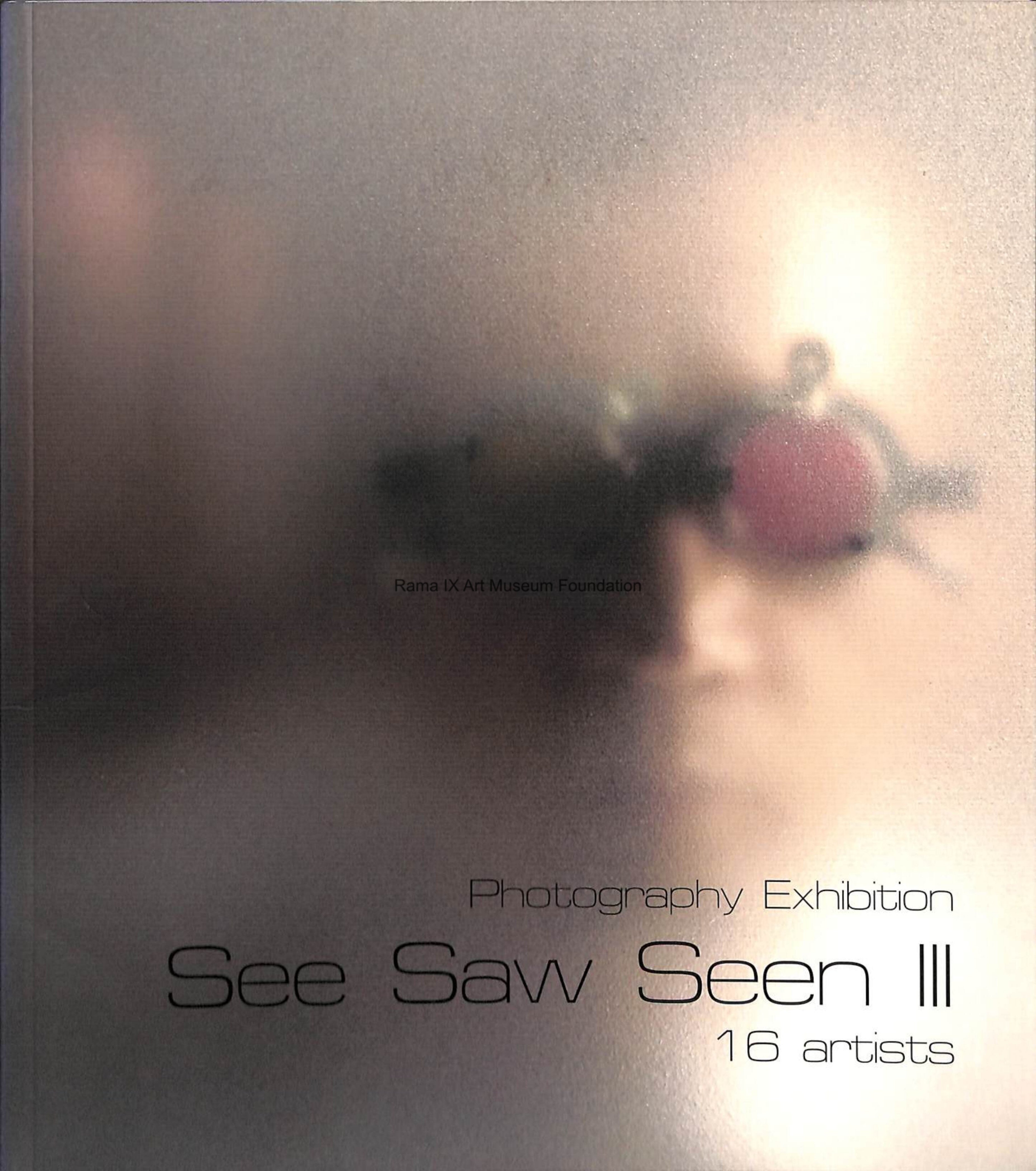

Rama IX Art Museum Foundation

Photography Exhibition

See Saw Seen III

16 artists

SONY
make.believe

Rama IX Art Museum Foundation

Curated by Thavorn Ko-udomvit

Photography Exhibition
See Saw Seen III

16 artists

Kanachai Bencharongkul

Nopadon Chotasiri

Amrit Chusuwan

Amon Hoontrakul

Thavorn Ko-udomvit

Nitkom Kraivixien

Anak Navaraj

Steven Pettifor

Ohm Phanphiraj

Chant Pusiri

Dominic Rouse

Suporn Shooosongdej

Alongkorn Snprasert

Kanok Sunyasat

Ralf Tooten

Dow Wasiksin

August 26 - September 26, 2010
at DOB Hualamphong Gallery

Rama IX Art Museum Foundation

HUALAMPHONG
DOB GALLERY

Director: Thavorn Ko-udomvit
Assistant Director: Hassapop Tangmahamek
Manager: Vimomarn Khantachavana
Assistant Manager: Lawan Meesang
Orawan Khonwittayayothin

- This catalogue has been published on the occasion of the exhibition See Saw Seen III (เห็น III)
- © All images are courtesy of the artists
- Designed and Produced by Thavorn Ko-udomvit and Pachara Piyasongsoot
- Translation by Manita Srisitanont
- Printed by Amarin Printing and Publishing Public Company Limited
- Copyright ARDEL Gallery of Modern Art 2010
- Printed and bound in Thailand
- 3,000 copies

อำนาจแห่งดวงตาที่สามของเครื่องมืออันทรงพลังแห่งยุคที่เรียกว่า “กล้องถ่ายภาพ” ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการรับรู้ของมนุษย์ไปอย่างมหาศาล นอกเหนือจากการลอกเลียนแบบความจริง พวกมันยังทำหน้าที่โดยอัตโนมัติในการแซ่ชิงช่วงระยะเวลาของความสัมพันธ์ระหว่างผู้เลือก (ผู้ถ่าย) กับผู้ถูกเลือก รวากับว่านี่เป็นการตอบสนองทางสัญชาตญาณระหว่างกันของผู้คนไปโดยปริยาย การรุดไปข้างหน้าของวิวัฒนาการทางการถ่ายภาพและความตึงตึงใจในการกดชัตเตอร์ เป็นความง่ายที่ไม่ว่าใครก็สามารถพกพาครอบครองเอาไว้ในมือได้

ภาพถ่ายจำนวนมากถูกผลิตซ้ำขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า ผู้คนต่างก็สามารถถือคัน ตรวจจับ และเรียนรู้สิ่งที่อยู่ภายในภาพถ่ายนั้นได้โดยไม่ต้องออกเดินทางไปเพื่อสำรวจสิ่งที่อยู่จริง การได้มาของภาพถ่ายได้ย่นระยะเวลาความสัมพันธ์ระหว่างตัวเรากับโลกให้ใกล้เข้าหากันเพียงแค่อ้อมมือหยิบ และเช่นเดียวกันความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลของกล้องถ่ายภาพและการแพร่กระจายไปของข้อมูลภาพยังเปิดเผยโลกทั้งโลก กระทั่งฉากตอนความเป็นส่วนตัวของชีวิตที่ไม่เคยถูกเปิดเผยมาก่อนก็ยังคงถูกนำมาตรวจตราในที่สาธารณะอย่างไม่ไว้หน้า

ดูเหมือนพลังอำนาจในการต่อรองของสื่อใหม่นี้มันจะมีเพิ่มมากขึ้น ทว่าก็ยังมิมีผู้ถือกุมเครื่องมือนี้อีกจำนวนไม่น้อยที่ยังมองเห็นบทบาทในการเปลี่ยนแปลงของโลกของมันในอีกด้านหนึ่ง กล้องถ่ายภาพจึงถูกนำมาใช้ในฐานะเครื่องมืออย่างเดียวกัน หากเพียงสิ่งที่ถูกเลือกมานำเสนอในภาพถ่ายกลับทรงความหมายมากกว่านั้น และเกือบครึ่งของสิ่งที่ภาพถ่ายประเภทนี้ถูกสร้างความหมายขึ้นใหม่ในฐานะ ‘ภาพถ่ายศิลปะ’ การเปิดเผยบางฉากตอนของโลกและปรากฏการณ์ทางสังคมจึงถูกกระทำขึ้นอย่างมีนัยยะ แฝบยล และดำเนินไปอย่างมีกระบวนการ

“See Saw Seen III (เห็น III)” นิทรรศการภาพถ่ายศิลปะครั้งที่ 3 ได้เดินทางกลับมาอีกครั้ง ภาพถ่ายของช่างภาพร่วมสมัยทั้ง 16 คน ได้ตั้งสมมุติฐานที่น่าสนใจเกี่ยวกับความสามารถในการใช้งานกล้องถ่ายภาพในฐานะสื่อชนิดหนึ่งที่ทำให้พวกเขาสามารถบันทึกคุณค่า หรือภาพจำลองใดๆ ก็ตามในบริบทของทรวง ประสพการณ์ และความปรารถนาที่จะสื่อสารถึงโลกในแบบที่พวกเขาเห็นได้อย่างอิสระ และนั่นอาจเป็นความปรารถนาเดียวกับที่พวกเขาต้องการให้ผู้ดูได้สื่อสารและสร้างความหมายกับภาพถ่ายของพวกเขาอย่างไร้ข้อจำกัดเช่นเดียวกัน

สตีเฟ่น เพตติเฟอร์ กับภาพถ่ายชุด ‘ถนน’ แสดงฉากตอนของทัศนียภาพสองข้างทางที่เขาเคลื่อนที่ผ่าน มุมมองที่ปรากฏในภาพถ่ายของเขาบ่งชี้ให้เห็นว่า สตีเฟ่นมองตัวเองในฐานะผู้สังเกตการณ์คนหนึ่งของผู้สังเกตที่เขาอาศัยอยู่ ภาพถ่ายของเขาได้ค้นพบและส่งผ่านความหมายจากสิ่งที่มีอยู่เดิมซึ่งรวมเอาวัตถุ รูปร่างหรือสัญลักษณ์บางอย่างที่ปลูกเร้าความรู้สึกอันคลุมเครือ พรวนเลื้อนและเต็มไปด้วยข้อสงสัย หากเปรียบเทียบชุดนี้เป็นภาพยนตร์ ส่วนหนึ่งของฉากเหล่านั้นอาจเป็นภาพชุดของความทรงจำตกค้างจากเรื่องราวที่ขาดตกบกพร่อง หากก็สมมุติพอที่จะบอกกับเราว่า บทสรุปของเรื่องไม่ได้อยู่ที่ภาพถ่ายของเขาเพียงอย่างเดียว

ในฐานะช่างภาพ พวกเขาดูเหมือนประจักษ์พยาน

หนึ่งของสิ่งที่เกิดขึ้นภายในนั้น ภาพหลายภาพบอกเล่าความหมายโดยตัวมันเอง ขณะที่อีกหลายภาพกลับชวนให้นึกไปถึงบริบทของความสัมพันธ์อื่นๆ กับตัวตนของพวกเขา และอาจเชื่อมโยงไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างชีวิต และประสพการณ์ภายในของผู้ดูอย่างคาดไม่ถึง

การปรากฏตัวของภาพชีวิตธรรมดาสามัญของผู้คนดูเหมือนจะเป็นมนต์เสน่ห์ของภาพถ่ายในยุคหลังสมัยใหม่ ขณะที่เทคโนโลยีการถ่ายภาพได้เพิ่มความคาดหวังในการผลิตภาพถ่ายที่สมบูรณ์แบบ ทว่าบ่อยครั้งศิลปินกลับพยายามลดความคาดหวังและสร้างภาพถ่ายซึ่งหลีกเลี่ยงไปจากความเป็นเลิศทางเทคนิค หรือคุณภาพอันเยี่ยมยอของกระบวนการสร้างงาน ตรงกันข้าม พวกเขากลับพุ่งความสนใจไปที่ ‘บริบท’ หรือสิ่งที่อยู่โดยรอบนั้น เป็นสิ่งที่ทำให้อะไรก็ตามเกิดขึ้นและส่งผลให้ปรากฏมีในภาพถ่ายของพวกเขา หากเพียงมันไม่ได้ถูกบันทึกเอาไว้ในกรอบสี่เหลี่ยม และนั่นคือสิ่งที่พวกเขาปรารถนาจะนำเสนอมากกว่าภาพนิ่งที่แขวนอยู่เบื้องหน้าเราในขณะนี้

ในงานภาพถ่ายชุดหนึ่ง ราล์ฟ ฟูเทิน ได้ ‘ค้นพบ’ ตัวเองโดยการใช้กล้องถ่ายภาพเชื่อมโยงความปรารถนาภายในของตน ราล์ฟเลือกนำเสนอสิ่งใกล้ตัวที่สุด หากก็ทรงพลังที่สุดเช่นกัน ภาพถ่ายของเขาเป็นมากกว่าการทำสำเนา หากเป็นความพร้อมที่จะถ่ายภาพสิ่งที่เห็นตรงหน้าด้วยความรู้สึกทั้งหมดที่เขาใช้อย่างบริสุทธิ์ใจ

เช่นเดียวกับในงานของ อนันท์ นวราช และ อานนท์ อุตรกุล ภาพถ่ายของพวกเขาได้อ้างอิงเอาประสบการณ์เปรียบง่ายธรรมดา และเปรียบเทียบความรู้สึกที่พวกเขาได้เข้าไปมีส่วนร่วม คล้ายเป็นการเล่าเรื่อง (narrative) ผ่านบริบทของสังคม วัฒนธรรมอันแตกต่าง และพวกเขาก็ให้ความสำคัญกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้าในแง่ของการตีความ เปรียบเทียบ มากกว่าการพยายามอธิบายทุกๆ อย่างที่เกิดขึ้น

ดาว วาลิกศิริ และภาพถ่ายที่เกิดจากการจัดวางร่วมกันอย่างบังเอิญของปัจจัยภายนอก กับสิ่งที่เขาปรารถนาจะเห็น นั่นคือ ภาพถ่ายที่ทำหายต่อการควบคุมใดๆ เป็นการโคจรมาพบปะกันในพื้นที่หนึ่งภายในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ขณะที่องค์ประกอบของการเห็นก็ถูกเลือกโดยการตัดสินใจอย่างฉับพลัน ภาพถ่ายของเขาแสดงความสัมพันธ์ของผู้คนกับสิ่งแวดล้อมในขณะนั้น และช่วงจังหวะนาฬิกาของพฤติกรรม ทั้งหมดเป็นความเชื่อมโยงซึ่งเกิดขึ้นมีอยู่ตามปกติ และเขาก็ได้เดินทางมาพบมัน

ความพลิกผันไม่แน่นอนของตัวแบบหรืออะไรก็ตาม ซึ่งในเวลาต่อมาพวกมันจะกลายเป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาพถ่าย นั่นมีความเป็นไปได้ยุดตลอดเวลา บ่อยครั้งที่ช่างภาพเดินทางไปพร้อมกับกล้องของเขา หากก็มียางสังเคราะห์เคลือบหรือผิดไปจากความคาดหวังอยู่เสมอ แต่การทำหน้าที่ของเครื่องมือและความปรารถนาของผู้ถ่ายก็ไม่ได้สิ้นสุดลงเพียงเท่านั้น โลกของสิ่งต่างๆ มีความน่าสนใจและเคลื่อนไหวตัวอยู่ตลอดเวลา ช่างภาพจะต้องมีแรงกดดัน มีความหวังกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้า และพร้อมอยู่เสมอที่จะลั่นชัตเตอร์ของพวกเขาด้วยความพึงพอใจภายใน ภาพถ่ายของนก ลูริยลิตยอ่างอิงถึงความพลาดหวังของเขาที่มีต่อเมืองเซียงไฮ้ในแบบที่เขาอยากให้เห็น ขณะที่สิ่งที่เขาได้มากลับเป็นเซียงไฮ้ในอีกมุมมองหนึ่งที่เขาไม่ได้คิดไป

จากความเป็นจริงเท่าไรนัก ตรงกันข้ามนี้กลับเป็นแรงปะทะใหม่ซึ่งก็สมบูรณ่มากพอที่จะบอกว่า สิ่งที่เขาสัมผัสอยู่ในขณะนั้น ประกอบขึ้นและยังหลงเหลือสิ่งใดอยู่อีกบ้างนอกเหนือจากสิ่งที่เขาคาดหวัง

ความธรรมดาสามัญมักเสนอทางเลือกให้กับช่างภาพและผู้คนที่ต้องการแสวงหาความต่างท่ามกลางความดาษดื่นของความสุขและความซับซ้อนอยู่เสมอ รวากับว่าที่แน่แล้ว สิ่งนี้เป็นรากฐานของความงามและความซับซ้อนทั้งมวล ภาพถ่ายของนภดล โชตะสิริ ยังคงแสดงความเรียบง่ายและความเป็นธรรมชาติของวัตถุเช่นที่เคยเป็นมา สิ่งที่เขาพยายามนำเสนอในภาพถ่ายและตัวตนของเขา ดูเหมือนจะกลืนหายและแยกจากกันไม่ออก ภาพถ่ายของเขาทำหน้าที่คล้ายพาหนะในการเดินทางกลับไปหาต้นกำเนิดของการผลิตสร้างทุกสิ่งอย่างในชีวิตมนุษย์ พร้อมกันนั้นพวกมันยังเปิดเผยให้เห็นรากเหง้าของแรงบันดาลใจดังกล่าว นภดลประสบความสำเร็จในการนำเสนอความงามบนพื้นฐานของความเรียบง่ายและสิ่งนี้ยังคงเป็นเครื่องหมายบอกความเป็นตัวเขาอยู่เสมอ

ในภาพถ่ายชุด ‘ก่อน/หลัง’ อัมฤตธี ชูสุวรรณนำเสนอภาพของวัตถุอย่างเดียวกัน ซึ่งถูกทำให้กลายเป็นสภาพต่างออกไปในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ความเปลี่ยนแปลงของรูปวัตถุดังกล่าวแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการมองเห็นกับช่วงเวลาก่อนหน้านี้และหลังจากนั้น ภาพถ่ายของอัมฤตธีหาเป็นการเปรียบเทียบความเหมือนต่าง หากเป็นการคัดสรรเอาความงามทั้งหมดที่มีอยู่ในวัตถุขณะยังคงสภาพดั้งเดิมและขณะถูกทำให้ผันแปรไปในแต่ละช่วงเวลา มาเปิดเผย นับจากจุดเริ่มต้นถึงปลายทาง ภาพถ่ายได้ซ่อนระยะทางของ ‘กระบวนการ’ เอาไว้อย่างสำคัญ และกระบวนการก็ยังคงเป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ระหว่างจุดทั้งสอง รวมถึงศิลปะภาพถ่ายอยู่เสมอ

คณชัย เบญจรงค์กุลกับการนำเสนอภาพถ่ายครั้งแรกใน นิทรรศการ “See Saw Seen (เห็น)” เขานำเสนอ ภาพจำลองของบรรพบุรุษผู้ปกป้องประเทศในอดีตด้วยความระลึกถึง และสิ่งที่ปรากฏอยู่ตรงหน้านั้นอาจเป็นการหยิบยืมมาจากบางเลี้ยวส่วนของภาพจำลองอดีต แต่ถึงกระนั้นภาพถ่ายของเขาาก็ทำให้เราลิ้มความเป็นจริงเรื่องเวลา และหันมาสนใจภาวะบางอย่างของสิ่งที่เขาบันทึกเอาไว้ในภาพถ่ายมากขึ้น

ในภาพถ่ายชุด ‘As far as my eyes can see’

โอม พันธุ์ไพโรจน์ นำเสนอประเด็นเกี่ยวกับเพศสภาพผ่านสัญลักษณ์ในภาพถ่ายที่จัดเรียงต่อกันเป็นชุด (Sequence) นอกจากภาพความสัมพันธ์ทางเพศที่เปิดเผย โอมยังวางประเด็นเรื่องจิตวิญญาณควบคู่กันเอาไว้ได้อย่างนุ่มนวล มากกว่าการเห็นสิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาพ ผู้ชมจะได้เห็นสิ่งที่โอมพยายามเชื่อมโยง ลึกลงไปเหนือระดับของการร่วมเพศ หากเป็นห้วงอารมณ์ของความอ่อนไหว เปราะบาง และลึกลงไปอีก ภาพถ่ายของเขา ยังท้าทายต่อชุดความคิดหนึ่งซึ่งลือคความเชื่อของเราเกี่ยวกับการหลงเหลือ คังค่างของระบบสองเพศสภาพอย่างเคร่งครัด (Dychotomus Gender System) และความเป็นอื่นของคนรักร่วมเพศ (Homosexual) ในสายตาเรา

สิ่งที่ถูกนำเสนอในภาพถ่ายบางครั้งถูกประกอบสร้างขึ้นจากกระบวนการทางความคิด ซึ่งนำมาสู่การแทรกแซงของวัตถุหรือภาพแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่บางครั้งก็ดูผิดแปลกไปจากความจริง และนั่นหมายถึงว่า ความจริงอาจถูกทำให้ซับซ้อนขึ้นไปอีก ด้วยการนำเสนอผ่านสัญลักษณ์ใดๆ ก็ตามที่ศิลปินพยายามจะเชื่อมโยงไปถึง พลังแห่งการชี้นำเพื่อให้ผู้ชมเดินทางไปสู่การตีความภายในความเข้าใจของตนเองนั้น น่าค้นหาและสวยงามไม่แพ้พลังทางการเห็น

ภาพถ่ายชุดหนึ่งของถาวร โกอุดมวิทย์ แสดงภาพใบหน้าบุคคลขณะกำลังสวมใส่แว่นปรับระดับสายตา ในภาพชุดนี้ ถาวรเลือกใช้สัญลักษณ์ของวัตถุที่ซับซ้อนแนวความคิดของตนเองเอาไว้ กระทั่งเกิดเป็นความหมายขึ้นใหม่เมื่อพวกมันมารวมตัวกัน ภาพถ่ายของเขาโยงใยเราไปสู่ภาพสถานการณ์ทางการเมืองที่กำลังครุ่นในในช่วงเวลาหนึ่ง และแน่นอนนี้อาจไม่ใช่คำตอบของเรื่องราวทั้งหมด แต่นี่เป็นความพยายามตั้งคำถามต่อผู้คนผ่านภาพจำลองดังกล่าวว่า ที่แน่แล้ว เรามีความเชื่อต่อเรื่องนี้อย่างไรและเราจะมองทะลุผ่านเครื่องกีดกันดวงตาเราได้อย่างไร เพื่อให้เดินไปยังหน้าได้ท่ามกลางสถานการณ์ที่ความจริงยังพรางมัว

เช่นเดียวกัน ภาพถ่ายของนิติกร กรวิชัยเชียร แสดงสภาพอันแตกต่างของวัตถุซึ่งถูกเลือก และประกอบสร้างขึ้นเป็นสัญลักษณ์แสดงสภาพสังคมการเมืองในช่วงเวลาหนึ่งที่ปกคลุมและปนเปไปด้วยความรู้สึกของการสูญเสีย ความโศกเศร้า และความหวัง สภาวะอารมณ์ในเชิงเปรียบเทียบจากภาพถ่ายของเขาได้เชื่อมโยงสิ่งที่อยู่ภายในดวงตาและความรู้สึกของเราเข้าด้วยกัน ขณะที่มิติของความเป็นภาพถ่ายได้ถูกทำให้กลาย

Rama IX Art Museum Foundation

เป็นเพียงพื้นที่ว่างเปิดซึ่งบรรจุเอาความหมายของสิ่งที่ศิลปินพยายามนำเสนอลงไปได้อย่างอิสระ

ความหลากหลายและความสามารถอันไร้ขีดจำกัดของเทคโนโลยีทางภาพถ่าย บวกกับคุณลักษณะเฉพาะของนักสร้างสรรค์ทำให้เรามีโอกาสได้เห็นงานภาพถ่ายหลากหลายประเภทมากขึ้น ดูเหมือนว่า ความสนใจเรื่องกระบวนการสร้างรูปแบบทางการเห็นก็ยังคงเอื้ออำนวย เน้นย้ำ และบางครั้งก็นำรูปความคิดของผู้สร้างอยู่เสมอ แม้จะอยู่ท่ามกลางยุคสมัยทางศิลปะ ซึ่งความสมบูรณ์ของเทคนิค รายละเอียดของสี รูปทรง องค์ประกอบหรือความเป็นปัจเจกของศิลปิน ไม่ได้ถูกยกย่องเชิดชูว่าเป็นคุณค่าอันสูงส่งอีกต่อไป แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่ากระบวนการเหล่านั้น ยังคงมีความสำคัญและพวกมันก็ทำให้ถูกผลักออกไปอย่างสิ้นเชิง

ในงานของ โดมินิก เวาซ ภาพถ่ายแนวเหนือจริงของเขาแสดงให้เห็นทরคนะที่เขามีต่อโลกและสังคมผ่านภาพถ่ายซึ่งเกิดจากการประกอบสร้างสัญลักษณ์ต่างๆ เข้าด้วยกัน เช่นเดียวกับงานจิตรกรรม โดมินิกวาดภาพสิ่งที่อยู่ใต้อาณัติภาพถ่าย และองค์ประกอบในภาพของเขาก็เต็มไปด้วยสิ่งนั้น จิตใต้สำนึก ความเชื่อ และการเปิดเผยส่วนลึกของมนุษย์ที่เสียดสีต่อความดีงามและความสมบูรณ์ของเราให้สิ้นละเหือน ในอีกแง่หนึ่ง ภาพถ่ายของเขายังทำหน้าที่ราวกับงานวรรณกรรมที่กระตุ้นเร้าสัญชาตญาณและเย้ายวนต่อความเชื่อที่สังคมผลิตสร้างขึ้นมาอย่างท้าทาย

ชฤต ภูศิริ กับภาพถ่ายซึ่งอาศัยกระบวนการตัดต่อตกแต่งทางคอมพิวเตอร์ ภาพถ่ายของเขามีลักษณะเฉพาะตัวในแง่ของการนำเสนอภาพความเคลื่อนไหวของวัตถุหรือของเหลว ซึ่งถูกทำให้แตกกระจายออกไป และเช่นเดียวกัน ภาพถ่ายชุดนี้ของเขาได้บันทึกภาพหนึ่งช่วงของผลไม้และภาพของน้ำนมที่แตกกระจายออกเป็นวงกว้าง โดยเปรียบเทียบสิ่งนี้เข้ากับภาวะชั่วคราวของความรู้สึกสนุกสนาน ชุกช่น ความไม่คงที่ และความน่าตื่นตาตื่นใจ ชฤตใช้เครื่องมือและกระบวนการสร้างภาพถ่ายที่เน้นย้ำมิติของความเป็นภาพถ่ายมากขึ้น โดยเฉพาะในแง่ของการบันทึกช่วงเวลาของความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงเวลาฉับพลันให้คงสภาพอยู่เช่นนั้นในภาพถ่าย

ภาพถ่ายชุด ‘Casual Time’ ของอลงกรณ์ ศรีประเสริฐ ถูกสร้างขึ้นจากคุณสมบัติพิเศษของกล้องถ่ายภาพ

และกระบวนการทางความคิดของศิลปินซึ่งพยายามสร้างภาพถ่ายให้เป็นอิสระ จากประสบการณ์การคำนวณแสงของตนเองและการตั้งค่าระบบเวลาในกล้องถ่ายภาพ อลงกรณ์ปล่อยให้เวลาในการควบคุมม่านชัตเตอร์ของเขาขึ้นอยู่กับตัวเลขของเวลาที่เริ่มต้นดำเนินการถ่ายสิ่งที่เกิดขึ้นตรงหน้า เช่น เมื่อเริ่มถ่ายเวลาสามทุ่ม เขาก็จะกำหนดเวลาในการเปิดม่านชัตเตอร์เป็นเวลา 9 นาที ในระหว่างนั้น ตัวแบบสามารถเคลื่อนไหวหรือแสดงพฤติกรรมได้ตามธรรมชาติ เวลาระหว่างนี้เองที่อลงกรณ์เรียกว่าเป็นเวลาระหว่าง ‘Social Time’ กับ ‘Personal Time’ ซึ่งหมายถึงเวลาสบายๆ เป็นอิสระ และอยู่นอกเหนือจากการวางแผนควบคุม

ผลงานวีดีโอ อาร์ตซึ่งถ่ายด้วยโหมดวีดีโอของกล้องถ่ายภาพ Sony Alpha NEX 5 โดยศิลปินศุภร ซูทรงเดช แสดงภาพความเคลื่อนไหวของการแสดงเชิดหุ่นในบทอุทิศจรรยาระหว่างหนุ่มาน กับนางเบญจกยา ในฐานะภาพแทนคู่ความอ่อนไหวและความร่าร้อน ศุภรได้เปรียบเปรยสิ่งนั้นเข้ากับความสัมพันธ์ระหว่างกายกับจิต เทคนิคการสร้างภาพซ้อนทำให้ระนาบของความจริงบิดเบือนออกไป กระบวนการดังกล่าวได้เน้นย้ำความหมายและความรู้สึก อันเป็นนามธรรมของภาวะอารมณ์ภายในที่ผลุบโผล่ กลืนหาย คล้ายเป็นหนึ่งเดียวหากก็แยกขาดจากกันบางช่วงเวลา

ความสัมพันธ์ของชีวิตและเรื่องราววนอกกรอบภาพถ่ายนั้น เต็มไปด้วยความเคลื่อนไหวของบริบทที่ส่งผลให้ช่างภาพจำนวนมากออกเดินทางไปตามพบและตีความความหมายของสิ่งที่เขาบันทึกเอาไว้ผ่านดวงตาและคำบอกเล่าอย่างเจียบๆ ของพวกเขา หลายครั้งที่ภาพถ่ายเหล่านั้น เปิดเผยความจริงบางด้านมากกว่าการขมวดปลายความจริงเอาไว้เพียงด้านใดด้านหนึ่ง ภาพถ่ายบางภาพอาจดูไร้คำตอบ หากก็ไม่ได้เลือนลอยจนไร้เป้าหมาย ลึกลงไปจากรูปธรรมของสิ่งที่ปรากฏในภาพถ่าย พวกมันมักแอบเผยความงาม และแจ้งให้เห็นความคิดของผู้ถ่ายอยู่เสมอ นั่นเพราะทั้งหมดนี้ได้ถูกจัดวางเอาไว้อย่างมีกระบวนการ และเป็นความตั้งใจโดยแรกเริ่มของศิลปิน ในการพยายามถ่ายทอดสิ่งซึ่งพวกเขามองเห็นในแบบของพวกเขา และเชื่อว่าทั้งหมดนี้ก็เป็นความปรารถนาที่จะให้เราได้เห็นภาพเหล่านั้นในแบบของเราเช่นกัน

บุษราพร ทองชัย

The power of the 'third eye' or the 'camera' has greatly changed human perception. Besides its capacity in imitating reality, the camera can automatically freeze the relationship of the one who choose (photographer) and the one who is chosen as if it is an intuitive response between people. The photography development and its convenience for taking a shot make the camera a device everybody can easily possess.

Many photographs are reproduced repeatedly for people to retrieve, examine and learn from them without having to explore the reality by themselves. Photograph has shrunk the distance between people and the world. In addition, the camera can access and distribute information throughout the world, even the private scenes are disclosed widely in the public.

It seems that the negotiating power of this new media has increased. However, there are some photographers who still perceive its role of changing the world in another dimension. In such case, the camera is not only applied as a means of recording images but the objects chosen for the presentation are more meaningful. Almost half of the photographs are produced as 'artistic photograph.' The world and social phenomenon are therefore revealed with sharp implications and systematic process.

"See Saw Seen III" is the 3rd exhibition of artistic photograph. The photographs of 16 contemporary photographers who set an interesting assumption about the possibility of using camera as a media for recording values or scenarios based on their attitudes, experiences and desires for communicating the world as they see. They might want the viewer to communicate and create the meaning of their photographs without limit as well.

Steven Pettifor and 'The Road' reveal the sceneries along the way of his journey. His photograph indicates that Steven sees himself as an observer of his society. His photograph has found and communicated the different meanings. The objects, shapes and symbols are included to arouse the vague feelings full of doubts. If we compare his photographs to the movie, some parts of those scenes might be pictures from his memory. Although it is not entirely complete, it is enough for viewers to conclude that the end of the movie is not only limited to his photograph.

As photographers, they seemed to witness evidence. Many photographs tell its own story while others remind them of the context of the relationship with his beings. They might also relate to the relationship between lives and experiences of the viewers.

An ordinary way of life seems to be a fascination for the post-modern photography. The technology has maximized the quality of photograph. Nevertheless, there are many times that the artists try to lessen the expectation and produce the work in a way that reduces the excellent technique and quality of work. They tend to focus on the context or whatever that exists and reveals in their photographs, not just

the image in the frame.

As for Ralf Tooten, he has 'discovered' himself by using the camera to relate his deep desire. Ralf presents one of the most ordinary but powerful object. His photograph is beyond the imitation. It is willingness to take a shot of the view before his eyes with the wholehearted feeling.

Similarly, the photographs of Anak Navaraj and Arnon Hoontrakul are based on their simple experiences and emotions. It is a narration through the social context and different culture. They highlight the importance of everything in front of their eyes in terms of interpretation and comparison rather than explanation for everything.

Dow Wasiksiri and his photographs based on a coincident installation of external factors and his expectation. They are photographs without any control. It is the coincidence of elements that take place together in a short time, while the decision is made immediately. His photographs reveal the relationship between people and their surroundings at a particular time. It is the moment that exists normally and he is the one who finds it.

The uncertainty of objects and any factors existed in the photographs is possible all the time. There are many time that the photographers travel to places with camera in hand. However, something might happen beyond expectation. The role of the device and the desire of the photographer are not brought to a halt since the world is interesting and keeps moving all the time. The photographers, therefore, must be determined and have faith in the view before their eyes. They must also be ready to take a shot with an inner drive regardless the time and place. The photographs of Kanok Suriyasat refer to his disappointment of Shanghai. However, what he got from the city might not be different from its reality. In contrast, this might be a crash that is complete enough to tell him that what factors were formed into his experience and what elements were beyond his expectation.

Simplicity has always presented options to photographers and those who seek differences. Actually, simplicity is the foundation of all beauty and complication. The photographs of Nopadon Chotasiri still reveal simplicity and nature of the objects. What he tries to present through his photographs and his being cannot be distinguished. His photographs take roles as a transportation taking us to find the origin of all productions in human life. At the same time, they also reveal the artist's inspiration. Nopadon succeeds in presenting beauty based on simplicity which is also a sign of his being.

The "Before/After" by Amrit Chusawan presents the images of the same object in different state during a certain period of time. The changed conditions of the object reveal the relationship between the perception and the period of time. His photograph is not a comparison but a selection of beautiful attributes of the object while it is in the usual condition until it

is transformed due to the changes of time. The photograph conceals the 'process' which is part of the relationship between the beginning and the end.

With the first contribution in the "See Saw Seen" exhibition, Kanachai Bencharongkul comes up with the series that portrays the scenario of the ancestor who once protected the nation. The view before his eyes might be taken from part of the supposed experience. However, his photographs make us forget the reality of time and become interested in some state of his recorded image.

The 'As far as my eyes can see' by Ohm Phanphiroj raises the issue about gender through photographs arranged in sequence. In addition to an obvious sexual relationship, Ohm also relates his works to human soul. Rather than perceiving objects appeared in the photograph, the viewers will see what the artist tries to relate beyond sexuality. It is the sensitive and fragile feelings. His photographs challenge the stereotype about 'Dechotomus Gender System' as well as 'Homosexual'.

Sometime the objects presented in photograph are created based on thinking process which leads to incorporation or substitution of the objects. They might appear different from the reality which means that the truth becomes more complicated by the use of symbols as intended by the artists. These symbols will guide the viewers to interpret the meanings and discover the beauty by themselves.

The photographs taken by Thavorn Ko-udomvit reveal faces of people wearing glasses. Thavorn opts for the object signifying his concept in a way that creates a new meaning when putting together. His photographs also relate us to the political emergency crisis taken place during a period of time. Certainly, this might not be the answer for the situation. Nevertheless, this is the artist's effort in trying to raise questions through the scenario: What is our belief regarding to this happening? How can we destroy the barrier that obstructs our eye sight in order to move forward in the midst of the vague situation?

Similarly, Nitikorn Kraivixien's photographs also demonstrate different conditions of the objects that are chosen and assembled into a symbol signifying the political situation mingled with lost, sadness and despair. The comparative feelings from his photographs are related to our perception and emotion. At the same time, these photographs become an empty space containing the artists' messages.

The unlimited diversity and capacity of photographic technology when being combined to the unique characteristics of the artists provide us the great opportunity for witnessing photographs in more categories. It seems that the photography process still facilitates, emphasizes and sometime directs the artist's concept. Although we are in the age of art that does not honor the perfection of technique used, the details of colors, the shape, the composition or

the individuality of the artist any more, we cannot deny that these processes are still important and existed.

Dominic Rouse's photographs are surrealistic revealing his attitude towards the world and the society. They compose of symbols. Similar to the fine art, Dominic draws his thought and mind onto the photograph. That's why his works are full of sub-consciousness, belief and revelation of human desire that challenges our righteousness and perfection. At the same time, his photographs are also comparable to literature that arouses our intuition and confront the stereotyped beliefs.

Charit Pusiri and his computer edited photographs are unique in terms that they present the movement of broken objects or liquid. He recorded still picture of fruit and milk split into a certain area. The artist compares his works to the temporary moment of fun, playfulness, instability and sensation. He applies photographic tools and processes that focus on photographic characteristic, especially in terms of freezing the moment of sudden movement into photographs.

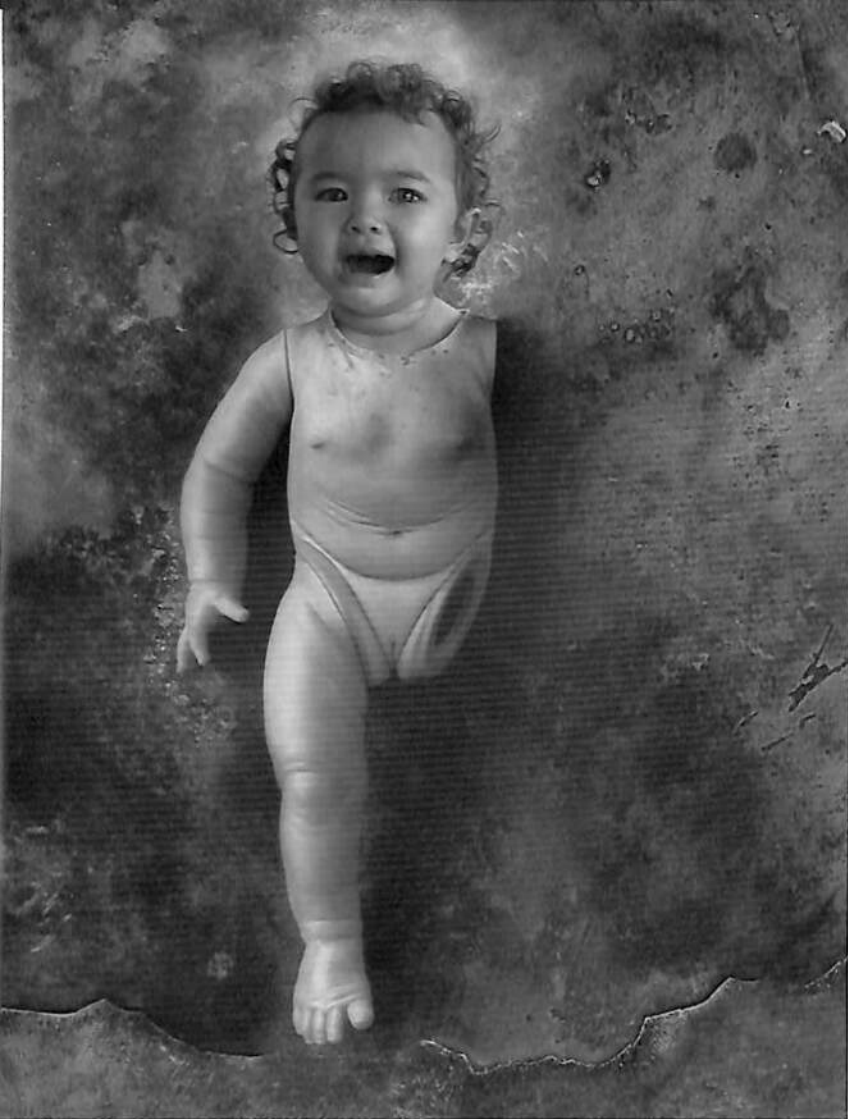
The 'Casual Time' by Alongkorn Sripasert is created based on the special features of the camera and the artist's thinking process. From his experience in calculating the light and setting the timing system, he lets the time for controlling the camera shutter depended on the time that he begins to take photograph. For example, if he starts at 9 p.m., the camera timing will be set for 9 minutes. During this time, the model can move or behave naturally. The artist calls this time 'Social Time' and 'Personal Time' which refers to relaxing moment beyond any control.

The video art recorded by the video mode of Sony Alpha NEX 5 by Suporn Shoosongdej presents the movement of the puppet show of Hanuman and Benjakaya as the representation of sensitivity and passion. Suporn compares his work to the relationship between body and mind. The double exposure technique distorts the reality. Such process highlights the concrete meaning and emotion that takes place, disappears as if they are part of each other but can be separated at a certain time.

The relationship between lives and stories beyond the image frame is full of contexts that encourage many photographers to discover and interpret the meaning of the perception recorded through their eyes and whispers. There are many times that these photographs reveal the truth rather than hide it inside. Some of them might not yield any answer. However, they are not so vague that lack of any aim. Beyond the concrete objects appearing in the photographs, there are also beauty and the photographers' concept because all of them are arranged systematically. It is also the artists' intention to communicate what they see through their unique method with a belief that the viewers will witness these photographs in their unique ways as well.

Bussaraporn Thongchai

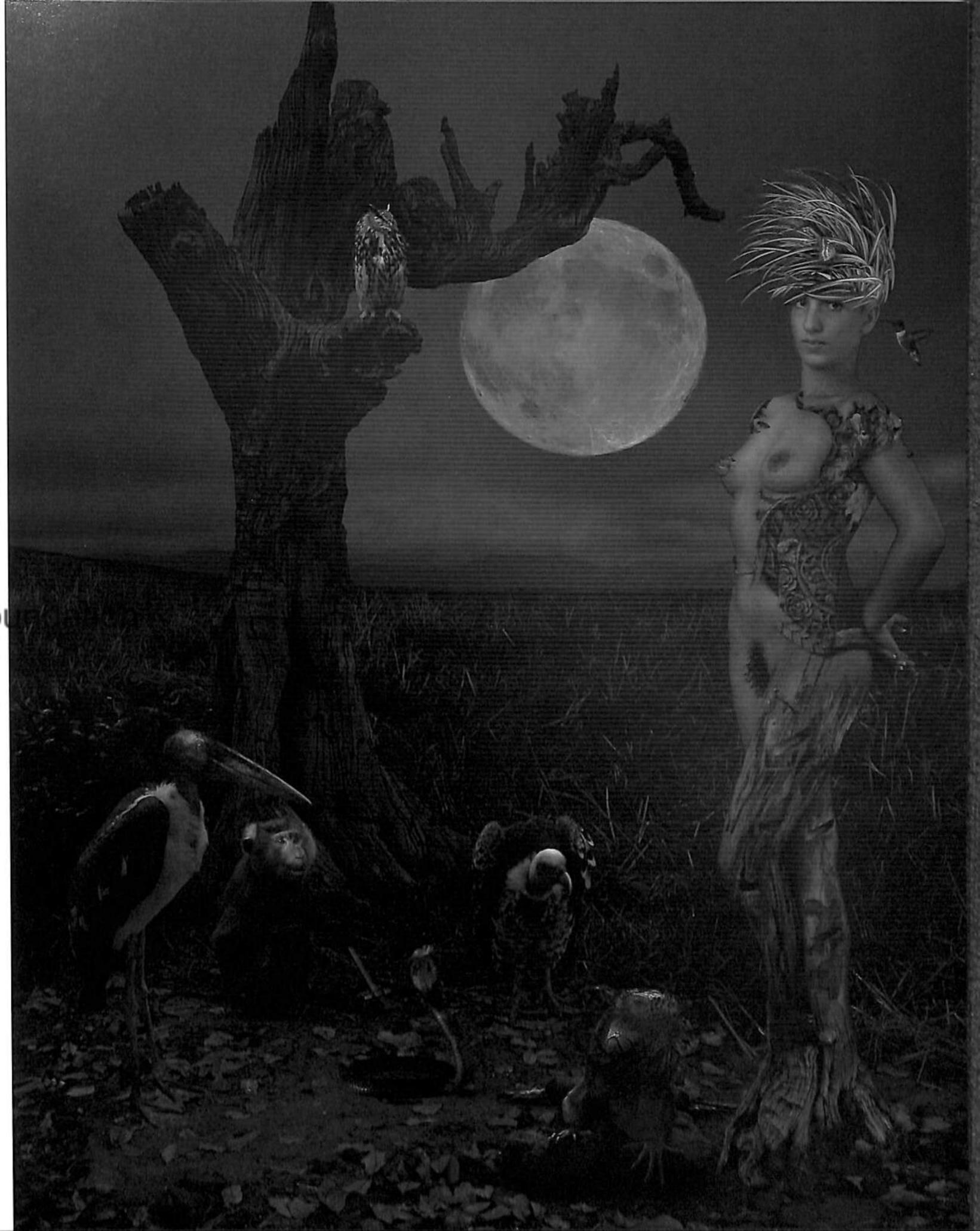
Rama IX Art Museum Foundation

A child is a tragedy waiting to happen,
Man is the tragedy in progress, 2010, Ar-
chival pigment print on Epson Textured
Fine Art paper, 80 x 60 cm

Rama IX Art Museum Foundation

โดมินิค เราช - Dominic Rouse

Moonrise over Primordia, 2010, Archival pigment print on Epson Textured Fine Art paper 80 x 60 cm

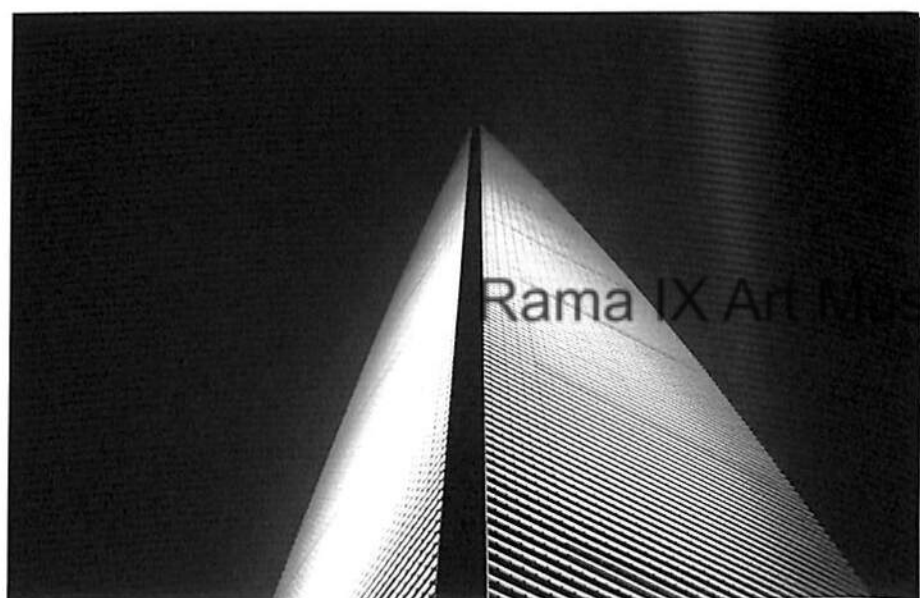
กนก สุริยสัตย์ - Kanok Suriyasat

ความตั้งใจที่จะเดินทางไปขึ้นเครื่องบินไปประเทศจีน เพื่อถ่ายภาพชุดหนึ่งสำหรับนิทรรศการในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม เมื่อถึงท่าอากาศยานแล้ว ได้พบกับสถานการณ์ที่หลายหลาย ทว่า สิ่งซึ่งมองเห็นและสัมผัสได้เบื้องหน้ากลับกลายเป็นเพียงแค่ "วัตถุ" อย่างใดก็ได้ ภาพที่เห็นได้ชัดกลายเป็นเพียงรูปของตึกสูงชันเป็นโครงสร้างและวัตถุ ซึ่งสัมผัสได้ในอีกมิติหนึ่ง

My intention to travel to Shanghai, China, in order to take photographs for this art exhibition was changed. It was because I hoped to meet different people and experience diverse cultures. However, the view in front of my eyes became just a 'material.' Nevertheless, these photographs are an evidence of Shanghai, its structure and object in another dimension.

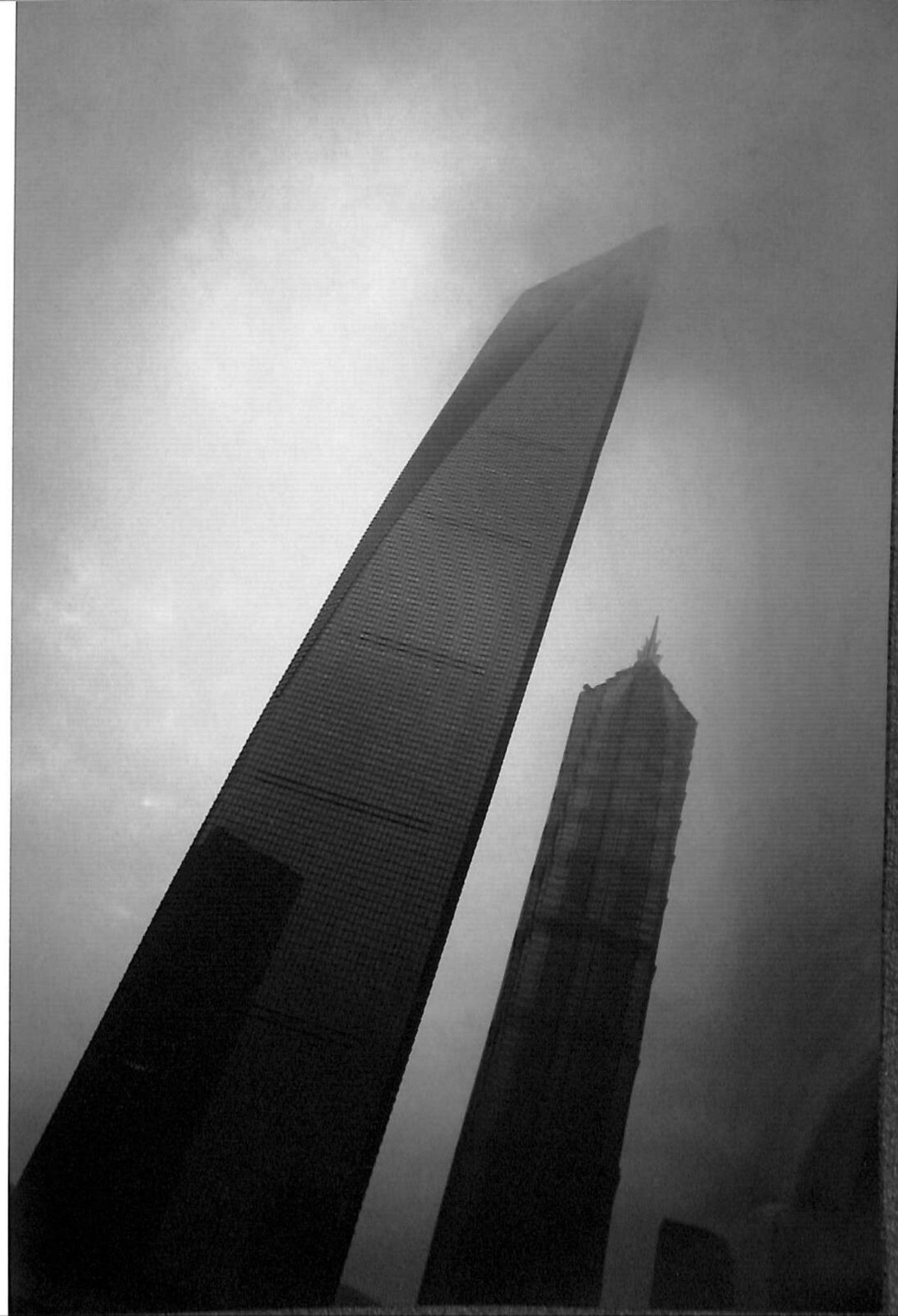
Shanghai 02, 2010, Digital print on Fine Art paper,
51.5 x 80 cm, edition of 3

Shanghai 03, 2010, Digital print on Fine Art paper,
51.5 x 80 cm, edition of 3

Rama IX Art Museum Foundation

Shanghai 01, 2010, Digital print on Fine Art paper, 80 x 51.5 cm, edition of 3

The Flower, the Sky and the Canary Bird, 2010, Lambda print, 60 x 80 cm

Rama IX Art Museum Foundation

รอล์ฟ ทูเทิน - Ralf Tooten

ฉันเพิ่งเล่นกล้อง Sony ตัวใหม่ ฉันได้ออกเดินทางไปยังหลายสถานที่ อย่างไรก็ตาม
 ฉันได้พบกับนวนิยายเรื่อง "The Alchemist" โดย Paulo Coelho เขียนไว้ ฉันได้
 พบว่าสิ่งที่ฉันกำลังมองหาคือการได้อยู่ที่บ้านกับแม่ของฉันเอง

ฉันรู้สึกประทับใจกับความเรียบง่ายในชีวิตประจำวันของฉัน แม่ของฉัน
 แม่ นกของฉัน ส่วนของแม่ ซึ่งผมตระหนักได้ว่าสิ่งที่ทำให้ผมรู้สึกสนใจมากที่สุดคือ
 ความเป็นอยู่ของฉัน แม่ของฉัน

ผมรักเธอในทุกๆ สิ่ง

Since I have this wonderful new tool from Sony, I have traveled a lot, but as in the novel by Paulo Coelho "The Alchemist" I found the true treasure at home with my mother.

I was really touched by the normality of their daily life, her dog, her canary bird, her garden, which I realized that's what interested me most, my personal myth. I love my mother. I owe her everything.

The Garden, the Fence and the Poodle, 2010, Lambda print, 60 x 80 cm

The Sun, the House and My Mother, 2010, Lambda print, 60 x 80 cm

The Road (1-9), 2010. Photography, dimensions variable

Rama IX Art Museum Foundation

สตีเฟน เพตติเฟอร์ - Steven Pettifor

ผลงานชุดนี้สะท้อนถึงความคลั่งคลั่งของเมืองกรุงเทพฯ ที่เต็มไปด้วยผู้คนและสิ่งของมากมาย ซึ่งมีความหมายโดยนัยว่า การเดินทางคือการค้นหาตัวเองในระหว่างการเดินทางครั้งนี้ เป็นไปได้ที่สิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นเพียงภาพลวงตา

Using the analogy of locality and journey to express estrangement and doubt, in a broader sense the blurred travelogue is symbolic of a society lost

ดาว วาสิกศิริ – Dow Wasiksiri

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน สิ่งแวดล้อม และวิถีทางวัฒนธรรมดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ออก บางครั้ง คล้ายคลึงหรือเป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน ขณะที่บางครั้งก็ดูผิดแผก แตกต่างจากกันอย่างสิ้นเชิง ภาพถ่าย ซึ่งนำเสนอพฤติกรรมหรืออิริยาบถของบรรดานักท่องเที่ยวที่พบเห็นได้ ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ความสัมพันธ์ชั่วขณะนั้นยิ่งยวดกว่า: ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันชั่วครู่ที่คนแปลกหน้ากลายเป็นอันหนึ่งอันเดียว เช่นที่ภาพถ่ายได้บอกเล่าให้ฟัง

The relationship between people, environment and cultural approach cannot be separated. Sometime, they are so similar as if they are part of each other. In other times, they look completely different. Photographs portraying tourists' behaviors or gestures are recorded. During these short times, a temporary relationship between visitors and locations can be united and cohesive as portrayed through these photographs.

untitled 1, 2010, Photographic pigment print, 40 x 60 cm, edition of 5
untitled 2, 2010, Photographic pigment print, 40 x 60 cm, edition of 5
untitled 3, 2010, Photographic pigment print, 40 x 60 cm, edition of 5

untitled 2, 2010, Photographic pigment print, 60 x 40 cm, edition of 5

